

II-01/05126-2/2017.

**Kövér László Úr részére**

Országgyűlés

Budapest

**Tisztelt Elnök Úr!**

Az Országgyűlés a 2017. október 17-ei ülésnapján szavazott a T/17458. számon benyújtott, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatról. A törvényjavaslat több rendelkezése sarkalatos igényű volt, vagyis elfogadásukhoz a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatára lett volna szükség. A törvényjavaslat zárószavazása során a sarkalatos rendelkezések nem kapták meg a szükséges szavazatokat.

Az Országgyűlés alelnöke az egyszerű többséggel elfogadott Törvényt 2017. október 19-én küldte meg részemre aláírásra és kihirdetésének elrendelésére.

A Törvénnyel nem értek egyet, ezért élek az Alaptörvény 6. cikk (5) bekezdésében biztosított jogkörömmel, és azt az aláírásra megállapított határidőn belül, észrevételeim közlésével megfontolásra visszaküldöm az Országgyűlés részére.

**Tisztelt Országgyűlés!**

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam. A jogállam alapvető követelménye a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság kezdetektől követett gyakorlata szerint a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény a jogalkotás alapvető követelményei között mondja ki, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie [2. § (1) bekezdése].

A jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet az „Utalás a törvény vagy törvényi rendelkezés sarkalatosságára” cím alatt a 87/A. §-ában állapítja meg a sarkalatosági záradéokra vonatkozó szabályokat, így – többek között – kimondja, hogy ha a törvény tervezete vagy annak valamely rendelkezése az Alaptörvény valamely rendelkezésének végrehajtását más törvény módosítása útján biztosítja, és az alapján sarkalatosnak minősül, a módosító törvény

tervezetében sarkalatossági záradékban kell megállapítani, hogy az adott módosító törvény tervezete vagy annak valamely rendelkezése sarkalatosnak minősül [87/A. § (2) bekezdés a) pontja].

Megállapítottam, hogy a Törvény a fenti követelményeknek nem felel meg.

A Törvény 94. §-ába foglalt sarkalatossági záradék az eredetileg benyújtott törvényjavaslat 109. §-ában szerepelt. Ez a rendelkezés az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdéséből következő, a törvényjavaslat sarkalatos rendelkezéseit nevesítette, amelyek azonban a kellő támogatottság hiányában nem kerültek elfogadásra. Az Országgyűlés nem fogadta el azt a módosító javaslatot sem, amely a sarkalatossági záradék elhagyására irányult.

Az elfogadott Törvény 94. §-ában hivatkozott 22-34. és 36-37. §-ok az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése alapján nem sarkalatos szabályozási igényű tárgykörök, ezért a Törvény 94. §-a jogilag megalapozatlan, egyben a jogalkalmazók számára félrevezető tartalommal bír.

A Törvény egyebek mellett módosítja a kéményseprő-ipari tevékenységről szóló 2015. évi CCXI. törvényt is. A módosítás értelmében az egylakásos épületekben – mely a Törvény definíciója szerint akár több lakást magában foglaló de nem társasházi vagy szövetkezeti házként nyilvántartott lakóingatlant is jelent – a jövőben megszűnne a kémények és tüzelőberendezések kötelező vizsgálata, és ezen ingatlanokra vonatkozóan megrendelésen alapuló szolgáltatási rendszer jönne létre.

Az önkéntes, megrendelésen alapuló kéményseprő-ipari szolgáltatás - a mintegy 50 éve működő rendszerhez képest - radikális biztonsági szint csökkenést jelent, és az életveszélyes helyzetek számának jelentős növekedését eredményezheti. A nemzetközi tapasztalatok szerint a balesetek száma többszörös azon országokban, ahol az önkéntességen alapuló rendszer működik.

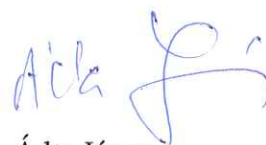
Mindezek okán a Törvény 79-82. §-ában foglaltakkal nem értek egyet.

Kérem ezért a Tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényt tárgyalja újra és a fentiek megfontolásával fogadja el ismét.

Budapest, 2017. október 11.



Tisztelettel:

  
Áder János

